

ΕΡΜΗΣ

Εκδίδεται τὴν Τετάρτην ἑκάστης ἐβδομάδος.
Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δι' ἑκάστον στίχον λεπ. 15

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Γ Α Λ Λ Ι Α

Αναγινώσκωμεν εἰς τὸν Morning Chronicle τῆς
14 Ἰουνίου.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ὅτε ἡ βουλὴ τῶν Λόρδων ἤρχισε τὴν συνεδρίασιν, ὁ κύριος Θιερίσιος συνωδευμένος ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἐδουάρδου Ἑλλῆς εἰσῆλθε διὰ μιᾶς τῶν θυρῶν τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων πλησίον τοῦ θρόνου. Ὁ πρῶτος ὑπουργὸς Γάλλος φαίνεται ὅτι ἀπολαμβάνει ἐντελὴ ὑγείαν, διότι συνωμίλησε μετὰ πολλῶν γε-
ρουσιαστῶν καὶ μελῶν τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων τὰ ὅποια ἐπλησίασαν πρὸ αὐτοῦ. Ὁ Λόρδος Παλμερστὼν πληροφόρηθες τὴν παρουσίαν τοῦτου εἰσῆλθε κατεσπευ-
σμένος ἐν τῇ αἰθούσῃ, καὶ μετὰ τοῦ ἐγκαρδίου ἀσπασ-
μοῦ ἐκατέρωθεν, συνδιελέχθησαν ἀμφότεροι διὰ τινὰς στιγμὰς μετ' ἐμψυχώσεως. Ὁ Λόρδος Βρουχὰμ κατα-
βὰς ἐκ τοῦ μέρους τοῦ θρόνου ὡς καὶ ὁ Μαρκέσις Λαν-
σδδὸν, ἔσφιξαν τὴν χεῖρα τοῦ κυρίου Θιερίσιου μετὰ τὸν ἐγκαρδιώτερον τρόπον. Ὁ ἱστοριογράφος τῆς Ὑπαι-
ας καὶ Ἀυτοκρατορίας δόλῃν μόνον ὦραν ἔμει-
νεν ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἀλλὰ κατὰ τὴν βραχείαν ταύτην ἐμ-
φάνισιν του, ἔρριψε τὰ βλέμματά του εἰς ὅλα τὰ πα-
ρόντα μέλη καὶ εἰς ὅλα τὰ τῆς αἰθούσης μέρη.

Αναγινώσκωμεν εἰς τὸν Ἀνεξάρτητον τοῦ Βελγίου.

Ἐξ ἰδιαιτέρως ἐκ Παρισίων ἀλληλογραφίας,
τῆς 15 Ἰουνίου.

Σὺς διαβιβάξω ἀξιόπιστους· πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου ὅστις πάσχει οὐχὶ ὑπὸ ἀσθενείας ὀργανικῆς ἀλλὰ ὑπὸ μεγίστης ἀδυναμίας, ἐκ τῆς ὁποίας, ὡς λέγουσι οἱ ἱατροί, ἀπέθανεν ὁ Λουδοβί-
κος ΙΔ'. μετὰ δύο ἑτῶν μαρασμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφα-
νερῶς ἡ ἀσθένεια αὕτη ὡς εἰς τὸν Βασιλέα Λουδοβικὸν Φιλίππον. Καὶ πραγματικῶς ὁ Saint-Simon ἀναφέρει ὅτι ἐπιστρέφων ἐκ τῆς θήρας ὁ Βασιλεὺς ὑγιὲς κατε-
λήφθη παραχρῆμα ὑπὸ υπερβολικῆς ἀδυναμίας, ἥτις ἐ-
φάνη ὡς καχεξία. Ἀργώτερον ἀνεγνώρισαν ὅτι ἡ ἀτο-

νία αὕτη ἦτον ἡ βαθυπλὴν ἐλείψις τῶν φυσικῶν δυνά-
μεων, χωρὶς νὰ δυνήθῃ ἡ τέχνη νὰ ἐμποδίσῃ τὰς βρα-
χείας μὲν ἀλλ' ἀξελείπτους προόδους τῆς τοιαύτης ἐξα-
λείψεως τῆς ζωῆς. Αἱ αὗται παρατηρήσεις ἐγένοναν καὶ εἰς τὸν Βασιλέα Λουδοβικὸν Φιλίππον· τὴν πρῶτην μάλιστα τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤρχισεν ἡ ἀτονία αὕτη διῆγεν ὑγιὲς· ἀλλ' ἐκ τῆς πρώτης ταύτης ἡμέ-
ρας, μολοντί ἡ ἀσθένεια δὲν ἐφάνη ἐπιβαρυντικῇ, ἐπρο-
ώδευσεν ὅμως. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἑτέρα μοναδικὴ οὐσι-
της μεταξὺ τῶν δύο Βασιλέων, ὅτι δηλαδὴ ὁ Λουδοβί-
κος Φιλίππος ἐξησθετισμένος κατὰ τὴν φυσικὴν του κα-
τάστασιν, δὲν ἀπώλεσε τὴν ἐνέργειαν τοῦ πνεύματός του, μήτε τὴν εὐθύτητα τοῦ λογικοῦ, ὅπερ συνέβη καὶ εἰς τὸν Λουδοβικὸν ΙΔ'. Ἰδὼν ἐπιστολὴν γραφείσαν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς τούτου ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου καὶ ἀποτεινόμενῃ πρὸς τὸν κόμη-
τα Μ., τῆς ὁποίας ἡ μὲν ὑπογραφή ἦτο γεγραμμένη μετ' ἐνθουσιασμοῦ χεῖρα, ἀλλ' αἱ σκέψεις αὐτῆς ἦσαν ἐντε-
λῶς σφρητισμέναι, οἱ ὑπολογισμοὶ ἀκριβεῖς, οἱ συλλο-
γισμοὶ λογικώτατοι, τὸ δὲ ὕψος πλούσιον καὶ καθαρὸν.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν εἰς Ἄγιον Λεονάρδον εἰσὶν ἀναριθμητοί. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι εὐτυχὴς ἀπὸ τὰ δείγ-
ματα ταῦτα τῆς ἀγάπης, μολοντί αἱ ἐπισκέψεις τὸν ἐνοχλοῦν πολὺ καὶ δέχεται ὅλους τοὺς εἰς αὐτὸν προ-
σερχομένους φίλους. Μεταξὺ τῶν ἐπιφανῶν προσώπων τὰ ὅποια θεωροῦν ἤδη ὡς καθήκον τὴν εὐσεβὴ ταύτην προσκλήνυσιν μοὶ ἀνέρερον τοῦ κυρίου Μοντμορένσυ, φερωνῶ καὶ Μοντεβέλλο. Περιμένουν δὲ τὸν δούκα τοῦ Φεζενζάκ, τοὺς κυρίους Δουχτὲλ, Γυζῶτον καὶ Βρουγλὴν. Ὁ Βασιλεὺς ἐξεφράσθη πολλάκις τὴν ἐπιθυμί-
αν του νὰ ἴδῃ τὸν κύριον Μονταλιβέτον, ἄνδρα πε-
παιδευμένον, εὐθὺν καὶ ἀδιάφορον, τοῦ ὁποίου δὲν ἠκο-
λούθησε μὲν πάντοτε τὰς συμβουλὰς, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀ-
γάπης τοῦ ὁποίου πάποτε ἐδίστασε· δυστυχῶς ὅμως ἐπὶ δύο ἡδὴ μῆνας ἡ ἀρβριτίς καθήλωσεν ἐπὶ τῆς ὁδυνηρᾶς κλήνης του τὸν πιστὸν τοῦτον φίλον τῆς Αὐρηλιανῆς οἰκογενείας. Οἱ ἱατροὶ ἐμψυχύνουν αὐτὸν λέγοντες, ὅτι καὶ αὐτὸς θέλει δυνήθῃ προσεχῶς νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν γηραιὸν Βασιλέα τὸν φόρον τοῦ σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώ-
σεώς του, ἅτινα κατὰ τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας ἐφαίνοντο μὲν ὅτι δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ αὐξήσωσιν, ἀλλὰ τὸν ὁ-

ποῖον διὰ μοναδικοῦ προνομίου ἡ ἐξορία ἐπρόκειτο διὰ νέας ζέσεως καὶ εὐκρινείας.

Ὁ κύριος Θιερίσιος ἐπανήλθεν ἤδη ἐκ τοῦ Saint-Léonard- Δὲν ἔλαβον εἰσέτι λεπτομερείας ὡς πρὸς τὸ λεκτικὸν τὸ ὁποῖον ὠφεῖλεν οὗτος νὰ τηρήσῃ· ἀμα δὲ συλλέξω ταύτας θέλω σὺς τὰς διαβιβάσει. Ἡ συντηρητικὴ μερίςπροσηλώθη μεγάλως εἰς ὅ,τι ἦδη ἐπραξεν ὁ πολιτικὸς οὗτος ἄνθρωπος. Γνωρίζετε ἤδη ὅτι ἡ Δούκισσα τῆς Αὐρηλιᾶς ἔχει μεγίστην εἰς τὰ φῶτα αὐτοῦ ἐμπιστοσύ-
νην, καὶ εἰμὲθα ἀνυπόμονοι νὰ πληροφορηθῶμεν ὑπὸ ποί-
ους ὁρους ὠμίλησεν οὗτος.

Ἐνθυμείσθε ἴσως ὅτι πρὸ τινων ἐβδομάδων σὺς ἔγρα-
φον, ὅτι ἡ Δούκισσα ἀπεφάνθη σαφῶς ὑπὲρ τῆς συγχο-
νεύσεως τῶν δύο κλάδων. Τὸ γεγονός εἶναι ἀπλοῦν, ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν ἔμεινον ἕως αὐτοῦ, διότι ὑπάρ-
χουν εἰς Παρίσιους πρόσωπά τινι ἰσχυρῶς προσκεκολ-
λημένα εἰς τὴν Αὐρηλιανὴν μερίδα, καὶ τὰ ὅποια συνε-
βούλευσαν ἄλλως τὴν Δούκισσαν. Τα πρόσωπα ταῦτα νομίζουν ὅτι ὁ Orleanisme ἔχει ἐν Γαλλίᾳ ἀπείρους ὁ-
παδοὺς, πεπεισμένους ὅτι ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς δὲν ἐξαρτά-
ται ἀπὸ τὴν νομιμοφροσύνην. Τὰς ἐλπίδας των ταύτας συνεμερίσθη καὶ ἡ Δούκισσα. Ἐξέθεσαν δὲ εἰς αὐτὴν ὅτι τὰ πράγματα ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν εὐνοϊκὴ τις λύσις ὑπὲρ τοῦ Orleanisme δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀπροσδοκίτους συνε-
πείας, τὰς ὁποίας οὐδεμία ἀνθρώπινος δύναμις δύναται νὰ ἐμποδίσῃ· προσθέσαντες ὅτι ἡ νομιμοφροσύνη ἔχει ἐντὸς τῶν μετρίων καὶ ἐργατικῶν κλάσεων ὠθήσεις—εἴτε δικαιολογημένας ἢ οὐ, —τόσον ἰσχυρῶς ἐρρίζομενας, ὥστε τὸ νὰ συμμαχήσῃ τις μετὰ τῆς νομιμοφροσύνης, πρέπει νὰ παραιτηθῇ τοῦ μέλλοντος, —τοῦ μέλλοντος! τῆς βεβαίως ταύτης κληρονομίας τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας, ἐὰν αὕτη ἔχῃ τὴν γενναιότητα τοῦ νὰ ὑπομείνῃ.

Πάντοτε πιστεύουν ὅ,τι ἐπιθυμοῦν, λέγει ἀρχαῖον τι ἄσμα. Φαίνεται ὅτι ἡ Δούκισσα ἐπίστευσε! καὶ ὅτι αὕτη δυστάζει νῦν ν' ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς συγχωνεύσεως. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει ἡ γνώμη τοῦ κυρίου Θιε-
ρίσιου δύναται νὰ ἔχει μεγίστην δύναμιν. Ποία θέλει εἶσθαι ἄραγε, αὕτη;

ΠΑΡΑΦΥΛΙΣ.

Ἀναχώρησις τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου κατὰ τὴν
24 Φεβρουαρίου.

Συνέχεια

Ὁ κηπουρὸς de la Grace ὀνομαζόμενος 'Ρακίνας, ὅστις ἀνεγνώρισε τὸν Λουδοβικὸν Φιλίππον ἀπὸ λιθογραφίαν τι νὰ ἦτις ἐκρέματο εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἔδειξε πίστιν, δε-
στηριζόμενα καὶ εὐφραν λαθὼν παρὰ τοῦ βασιλέως τὴν ἀδείαν νὰ συμβουλευθῇ ἕνα τῶν στενωτέρων φίλων του αὐτοῦ ἐν τῷ λιμένι ὀνόματι Χαλλότ, ὑπηρετήσαντα ὡ-
σαύτως ἐπὶ τῆς ὡραίας ὀρνίθου ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Ζοαμ-
βίλ ὡς κυβερνήτης τῆς λέμβου του, καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς ἔδωκε τὸν σταυρὸν τοῦ λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Οὗτος ἀφωπυμένους ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν θα-
λασσὴν εἰκογόνειαν ἐνησχολήθη παραχρῆμα εἰς τὸ νὰ δι-
ευκολύνῃ τὰ μέσα τῆς τοῦ βασιλέως ἀναχωρήσεως. Ἐσ-
κέρθη ὅτι ἦταν ἀδύνατον νὰ ἐπιβιβαθῇ εἰς Χάμφλερ χω-
ρὶς νὰ παρατηρηθῇ, ἀλλ' ὅτι ἐὰν ὁ βασιλεὺς συνηνῇ νὰ ρι-
ψοκινδυνεύσῃ ἐντὸς ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου, ἠδύναντο νὰ προ-
μηθευθῶσι τοιοῦτον εἰς Τρουβίλλην μικρὰν πόλιν ἐπὶ τῆς δόλῃς τῆς θαλάσσης ἔξ' ἑλῶγας περίπου πρὸς δυσμὰς τοῦ Χάμφλερ κειμένης· συμμερισθέντος δὲ καὶ τοῦ κυρίου Περ-
θουῆ τὴν γνώμην ταύτην, μόνη δυσκολία ὑπῆρχεν ὁ ἀποχω-
ρισμὸς τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῆς βασιλείας. Ἦτον ἀδύνατον ν' ἀποφασίσῃ ἡ βασιλείσα νὰ διπλεύσῃ διὰ τοιοῦτου πλοι-
αρίου καὶ μετὰ τοιοῦτον καιρὸν· ἐξ ἄλλου μέρους δὲν ἦτον ὡσαύτως ἐββαίον, ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἤθελε δυ-

σχεστῆσαι καὶ αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα. Μολταῦτα ἡ βασιλίσα, μετὰ ἀγῶνα προφανῶς ἐπίπονον καὶ εἰς τὰ αἰ-
σθηματὰ τῆς αὐτῆς, ἀπεράντισε διὰ τῆς συνήθους εἰς αὐτὴν καλοκἀγαθίας, ὅτι τὸ πρώτιστον καὶ κατεπεῖγον καθήκον ἦτο τὸ νὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ βασιλεὺς. Συνήνωσεν ἔθεν τὴν ἐπ' ῥῶσιν τῆς μετὰ τῆς τῶν κυρίων Περθουῆ καὶ Χολλό-
τωι διὰ νὰ καιαβάλωσι τὴν ἀποστροφήν τῆς Α. Μεγα-
λειότητος.

Κατὰ συνέπειαν τούτων, ἐστάλη ὁ Χαλλότος τὸ ἑσπé-
ρας τῆς 27 διὰ νὰ ναυλώσῃ πλοίαριον εἰς Τρουβίλλην. Τὴν ἰδίαν ταύτην ἡμέραν εἶχε μετριασθῇ καὶ ἡ τρικυμία εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἠδύναντο τὸ ταχύπλοον νὰ ἐπιχει-
ρήσῃ τὸν συνήθη διάπλουν του ἀπὸ Ἀθρὴν εἰς Χάμφλερ. Ἐρερε λοιπὸν τὸν κύριον Βεσσόν, ὅστις ἐξέθεσεν ὅτι δὲν ἠδύ-
νηθῇ νὰ εὕρῃ πλοῖον εἰς Ἀθρὴν, προσθέσας ὅτι μολοντί δὲν ἠγνόει ὅτι ὁ διάπλους τῆς Μάγχης ἐπὶ ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου ἐπαρουσίαζε μεγάλους κινδύνους, δὲν εἶχε νὰ προτείνῃ συμφερότερόν τι, ἐκτὸς ἂν ὁ Ταχυδρόμος, ἀγγλι-
κὸν ἀτμόπλοιο, τὸ ὁποῖον ἐμελλε ν' ἀποπλεύσῃ διὰ Σου-
θαμπτόν, δὲν ἤθελεν ἐνεργῆσαι εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀπαν-
τήσῃ τὸ ἀλιευτικὸν πλοίαριον εἰς τὴν Τρουβίλλην καὶ νὰ παραλάβῃ τὸν βασιλέα.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπέτρεψε, εἰς τὸν κύριον Βεσσόν νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὸν Ἀγγλὸν πλοίαρχον ἐμπιστευτικὴν καὶ περυλαγμένην ἐξομολόγησιν, ὅπερ οὗτος ἐπροθυμοποιήθη νὰ κάμῃ. Ἀλλ' ὁ ἀγγλὸς πλοίαρχος ἀπεποιήθη ν' ἀνα-
δεχθῇ τὴν εὐθύνην μιᾶς τοιαύτης πράξεως ἀντιβινοῦσης εἰς τὰς ὁποίας εἶχε διαταγὰς.

Τὴν ἐπύριον τῆς εἰς Σουθαμπτόν ἀφίξέως του, ὁ κύ-
ριος Παῦλος, ἐὰν ἤμεθα καλῶς πληροφορημένοι, εἰδοποίησε

τὸ ναυαρχεῖον περὶ τῆς εἰς αὐτὸν δοθείσης ἡμιοξομο-
γήσεως ὑπὸ τοῦ κυρίου Βεσσόν. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλικὴ κυ-
βέρνησις εἶχεν ἤδη ἀποστείλλει εἰς διάφορα τῆς Γαλλικῆς παρυῆας μέρη πολλὰ ἀτμόπλοια πρὸς ὑποδοχὴν τῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας μελῶν· καὶ ὁ Λόρδος Παλμερστὼν εἶχεν ὡσαύτως δατάξει τοὺς εἰς διαφόρους λιμένας τῆς Μάγχης ἀγγλοὺς προξένους νὰ περιποιηθῶσι αὐτὰ καλῶς καὶ νὰ τὰ βοηθήσωσι κατὰ πᾶν ὅ,τι παρ' αὐτῶν ἐξήρητο. Ὁ δὲ Ταχυδρόμος ἐστάλη κατεσπευσμένως διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ βασιλέως, καὶ κατὰ συνέπειαν δι' αὐ-
τοῦ ἐξετέλεσε τὴν διάπλουν τῆς ἡ Α. Μεγαλειότητος.

Ἐκ πρώτης ἀφστηρίας ἡ ἀρνήσις τοῦ Ἀγγλοῦ πλοιαρ-
χου δύναται νὰ φανῇ ἐν μέρει τραγεῖα, πραγματικῶς ὅμως ἦτο δικαιολογημένη, ἴσως δὲ νὰ συνετέλεσεν εὐτυχῶς εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, καὶ πιθανῶς νὰ μὴν ἤθελεν ἐπιτύχει τὸ προταθὲν σχέδιον, διότι ἐστεροῦντο τοῦ ἀναγκαίου καιροῦ διὰ νὰ συνδυάσωσι τὴν σχέσιν τῶν κινήσεων ἐκ τῆς Ἀθρῆς καὶ τῆς Τρουβίλλης· ὥστε ἤθελεν ἀναφυῇ τὸ αὐτὸ ἐμπόδιον τὸ ὁποῖον ἐκώλυσε τὴν εἰς Τρουβίλλην ἐπιβίβασιν· διότι ἡ ἐ-
κτακτος τοῦ ταχυπλόου κίνησις ἤθελε διεγείρει τὰς ὑπο-
φίας, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει δὲ ὅτι ἤθελεν ὑπερπηδῆσαι ὅλας τὰς δυσκολίας, ἤθελεν ὑποστῆ ὅλας τὰς τῆς συναντήσεως τῶν δύο πλοίων περιπετειάς, καὶ ὅλους τοὺς κινδύνους μιᾶς συγκρούσεως ἐν μέσῳ μαινομένης θαλάσσης.

Ὅπως δ' ἂν ᾔ, οὐδὲν ἄλλο καταρτίον εἶχον εἰμὴ ν' ἀ-
ποπειρωθῶσι νὰ διαπλεύσωσι τὴν Μάγχην ἐντὸς τοῦ ἀλι-
ευτικοῦ πλοιαρίου, τὸ ὁποῖον ἠδύναντο νὰ ναυλώσῃ εἰς Τρου-
βίλλην ὁ Χαλλότ. Ἦτο δυσχερεστάτη ἡ θέσις τοῦ βασι-
λέως, διότι ἠγνόει ἐντελῶς τι συνέβη εἰς τὰ διάφορα μέλη τῆς οἰκογενείας του, εἰς τὰ τέκνα δηλαδὴ καὶ εἰς τὰς γυναῖ-
δας.

Ο κύριος Θιέρσιος νομίζει μὲν ὅτι ἡ συγχώνευσις θέλει εἶσθαι ἡ σωτηρία τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ὅτι ἐνεκὰ δοξασιῶν μᾶλλον ἢ ἡττον βασιμῶν, ὁ τόπος δὲν συμμερίζεται τὴν πεποίθησιν ταύτην, καὶ ἐρωτᾷ ἐκυτὸν ἐὰν ὑπάρχῃ κίνδυνος, ὅπουτ' ἀποφασίσουν νὰ πηλίσωσι κατὰ τὸν ὠθήσεών του (repulsions).

Ο Βασιλεὺς Λουδοβίκος Φίλιππος θέλει πείσει ἄραγε τὸν κύριον Θιέρσιον, ὅτι μὴ παραδεχομένης τῆς συγχώνευσος οὐδὲν ὑπάρχει διαρὰς καὶ δυνατόν; θέλει ἄραγε ἀποφασίσαι οὗτος ν' ἀποφνήθῃ συμφώνως μὲ τὴν γνώμην ταύτην ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς μητρὸς τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων; Τίνι τρόπῳ ἄραγε θέλει θεωρήσει τὸ λεκτικὸν τοῦτο ἡ Δούκισσα; Εἶναι παιδαριώδες τὸ νὰ γνωμοδοτήσῃ τις ἐπὶ τοιούτων σοβαρῶν ζητημάτων ὁρμώμενος ἐξ εἰκασίων. Ἄς περιμένωμεν ὅθεν.

Ἡ ἐπιστροφή τοῦ κυρίου Θιερσίου εἰς Παρίσιους ἐδοσεν ἀφορμὴν εἰς διάφορα σχόλια, διότι οἱ μὲν ἐθεώρησαν εἰς τὴν κατεσπευσμένην ταύτην ἀφίξιν του ὅλα τὰ συμπτώματα ἀποτυχίας ὑπενεχθείσης ἐν Saint Leonard ὑπὸ τοῦ πρώην προέδρου τῆς 1 Μαρτίου· ἄλλοι δὲ ὑπέθεσαν ὅτι ἀποδημήσας αὐτοπροαιρέτως εἰς Ἀγγλίαν ὁ κύριος Θιέρσιος, χωρὶς νὰ προκληθῇ αὐτόθι, ἠπατήθη μεγάλως ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποῖαν ἐνέπνευσεν οὗτος εἰς τὸν κόμητα τοῦ Neuilly.

Αἱ διαφοροὶ αὗται φῆμαι ἐμψυχωθεῖσαι ὑπὸ τῆς κοινῆς κκεντρεχέας ἐπλήγωσαν βαθέως τὸν κύριον Θιέρσιον, ὅστις χθὲς ἀπεφώνησε εἰς τινὰς τῶν συναδελφῶν του, ὅτι τοῦ λοιποῦ θέλει περιορισθῇ στενῶς ἐντὸς τοῦ παθητικοῦ προσώπου (rôle) τὸ ὁποῖον τῷ ἐπέβαλλον οἱ ἐκλογαὶ τῆς Κάτω Σιένης.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου τοῦ κυρίου Θιερσίου καὶ ἡ ἀποστολὴ μὲ τὴν ὁποῖαν τὸν ἐνόμιζον ἐπιφορτισμένον ἔδωκεν ὡσπύτως ἀφορμὴν εἰς διαφόρους εἰκασίας. «Ὁ κύριος Θιέρσιος, ἔλεγον, φοβούμενος μὴν ἰδῇ ἐπιτυχ-»
 «χάνοντα τὸν συνδυασμὸν ὅστις θέλει στερεώσῃ εἰς ἓν»
 «κόμμα τὴν Αὐριλιανήν καὶ νομιμόφρονα φετρίαν, καὶ»
 «ἐννοῶν κάλλιστα ὅτι κατὰ τὴν γενικὴν ταύτην συμ-»
 «φιλίῳσιν ἡ ἀτομικότης τοῦ θέλει ἐκλείψει συνάμα με-»
 «τὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ, ἀπεφάσισε»
 «νὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν»
 «ῥαδιουργίαν τὴν ὁποῖαν ἐλπίζουν νὰ ἴδωσιν ἐπιτυχ-»
 «χάνουσαν ἐν Γαλλίᾳ» δεικνύων δὲ εἰς τὸν Λουδοβίκον
 «Φίλιππον τοὺς κινδύνους μιᾶς τοιαύτης συμμαχίας,
 «ἀνελάμβανε πάλιν τὴν εἰδικότητά του ὡς ἀνὴρ ἀνε-»
 «ξάρτητος, καὶ ἐξησφάλιζεν ἐν ἐαυτῷ τὸ ὑποστῆριγ-

νός του ἀφ' ὅτου ἀπεχωρίσθη αὐτῶν. Ἡ τελευταία εἰ-
 δησις τὴν ὁποῖαν ἔλαβε περὶ τῆς Δουκίσσης καὶ τῶν τέ-
 κνων τῆς ἡττον διεσώθησαν οὗτοι κατὰ τὴν κινδυνώδη
 ταραχὴν τῆς Βουλῆς, καὶ ἡγνοεῖ προσηύει τὰ ἐν Παρισίοις
 συμβαίνοντα· αἱ δὲ ταραχαὶ τοῦ 'Ρουὲν ἦσαν πεπορισμένοι
 ἐνδείξεις γενικῆς ἀναστατώσεως· ἀλλὰ τὸ ἐπασχολοῦν αὐ-
 τὸν μᾶλλον ἦτον ἡ ἰδέα τοῦ ἀποχωρισμοῦ τοῦ ἀπὸ τῆς βασι-
 λίσσης. Μολταυτὰ δὲν ὑπῆρχεν ἄλλα καταφύγιον.

Ἐπιστρέψας ὅθεν ἐκ Τρουβίλλης ὁ Χαλλότ, πρὶν ἀπέλ-
 θῇ ὁ κύριος Βεζὼν ἀπὸ Ἀδερν ἀνῆγγειλεν ὅτι εἶχε ναυ-
 λώσει πλοῖον διὰ φράγκα 3000, ὅπερ θέλει εἶσθαι ἔτοιμον
 ν' ἀποπλεύσῃ διὰ τὴν Ἀγγλίαν τὴν ἐπόμενὴν νύκτα τῆς
 δευτέρας 28 τοῦ μηνός. «Οἱ οἱ τοῦ βασιλέως σύμβουλοι,
 διακεκριμένοι τρεῖς στρατιωτικοὶ καὶ δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ
 ναυτικοῦ ἐμπειροὶ ἐπεδοκίμασαν τὸ σχέδιον τοῦτο, καὶ ἤρξαν-
 το τὴν ἐπιχείρησιν ὡς ἔπεται. Τὴν πρώτην τῆς δευτέρας οἱ
 κύριοι 'Ρουμιγνὺ καὶ Περτθουὺς πεζοὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν
 τοῦ Χαλλότ διευθύνθησαν διὰ πλαγίων ὁδῶν πρὸς τὴν
 Τρουβίλλην. Ὁ κύριος Πολήγος ἔλαβε τὴν ἁμαξάν, ὁ δὲ
 βασιλεὺς μετὰ τοῦ θαλαμηπόλου τοῦ ὠδηγήθη ὑπὸ τοῦ
 'Ρακίνα εἰς ἐλεεινὴν δίτροχον ἁμαξάν συρομένην ὑπὸ ἐνὸς
 μόνου ἵππου λειοσαρκου καὶ δυσαγώγου, ἐνῶ ἡ Α. Με-
 γαλειότης ἔως ἤθελε φθάσει ταχύτερον εἰς Τρουβίλλην καὶ
 ἀναπνευστικώτερον, ἂν ἤθελε πορευθῇ πεζός. Ἡ Βασί-
 λισσα ἔμεινεν εἰς τὴν Grace μετὰ τῆς θαλαμηπόλου τῆς
 καὶ τοῦ στρατηγοῦ Δουμᾶ, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἤθελεν ἐπι-
 βιβασθῇ ἐντὸς τῶν συνήθων ταχυπλόων χωρὶς ν' ἀναγνωρισθῇ,
 ἅμα ἤθελε πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἐπιβιβάσεως τοῦ Βασιλέως.

Ἐσυμφωνήθη δὲ ὥστε τὰ προηγηθέντα τοῦ βασιλέως

«μὴ καὶ τὴν ἀποφύσιν πολυχρίθμου μερίδος καὶ κα-
 »τόχου ἀπείρων κεφαλῶν.»

Ἐὰν ὁ κύριος Θιέρσιος ἐσκέφθη οὕτω, ἐὰν ἠθέλησε
 δηλαδὴ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰς εὐρυχώρους καὶ στρατη-
 γικὰς γνώσεις του, καὶ νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῶν, με-
 ταβάνων αὐτοπροσώπως διὰ νὰ προσάλλῃ τὴν ἐπι-
 πειλοῦσαν αὐτὴν δύναν, πραγματικῶς ἐνήργησε μετὰ
 ἀδικφιλονεικίᾳ ἐπιδοξιοῦτος. Ἀλλ' ἐκ τῆς ταχείας
 ἐπιστροφῆς του τῆς ὁμοιοζούσης σχεδὸν μὲ ἀποτυχίαν,
 δὲν ὑποτίθεται ἄραγε φυσικῶς ὅτι τὸ σχέδιόν του δὲν
 ἐπέτυχε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του;

Τὸ μέλλον θέλει μᾶς φωτίσει περὶ τούτου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

τῆς 16 Ἰουνίου 11 ὥρα τῆς νυκτός.

Ἡ ἀπόρριψις τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου τῶν τριῶν
 ἐκκατομμυρίων κατέπληξε τὸ Ἰπουργεῖον καὶ τὸ Ἰλύσειον.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθε τὸ ἑσπέρας τοῦτο
 ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος.

Διατρέχει φήμη ὅτι προσέφερε τὸ χρητοφυλάκιον τῆς
 Δικαιοσύνης εἰς τὸν κύριον Βασιμεσίλ, τὸ τῶν δημο-
 σίων ἔσγαν εἰς τὸν κύριον Βεζοῦστ-δ-Ἄζυ καὶ τῆς δη-
 μοῦτου ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν κύριον Μονταλμυέρτην.
 Ἠλπίζον ὅτι εἰτερχομένων ἐντὸς τοῦ Ἰπουργεῖου τριῶν
 νομιμοφρόνων θέλουν ἐπιτύχει τὴν ἐπιψηφίσιν τῶν 3
 ἐκκατομμυρίων.

Οἱ κύριοι Βαρὸς, Φούλτ καὶ Δεσφοσὲ θέλουν διατη-
 ρῆσαι τὰ χρητοφυλάκιά των.

Τοὺς κυρίους Ἀτπουλ καὶ Δουμᾶς λέγουν ὅτι ἀνε-
 πλῆρωσαν τὸν μὲν πρῶτον ὁ στρατηγὸς Λαχίτ, τὸν δὲ
 δεύτερον ἀντιπρόσωπός τις τῆς δεξιᾶς πτέρυγος. Ὁ δὲ
 κύριος Δρουὲν δὲ Λουὶς ἀναλαμβάνει τὸ χρητοφυλάκιον
 τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

— Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δι-
 ευθύνετο εἰς τὴν σκιάδα τοῦ Βρετουίλ ἐνθα ἔμελλε νὰ
 γευματίσῃ μετὰ τῆς ἀνεψίᾳς του τῆς πριγκιπέσσης Μα-
 θιλδης Δεμιδόφ. Ἰππευε δὲ δυσχερῆ ἵππον, ὅστις δις
 τὸν ἀνέτοξεψεν ἄνευ βλάβης. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους παρα-
 φερεῖς ὁ ἵππος ἐκάλπασεν ἀπὸ ῥυτῆρος ἐπὶ τῆς πλη-
 σιζούσης μὲ τὸ Τροκαδέρον ὁδοῦ, ὅπου ὠδευσεν ἁμαξά
 φέρουσα τὸν κύριον καὶ κυρίαν Γ.***, τῆς ὁποίας οἱ ἵπ-
 ποι ἀκούσαντες ὀπισθεν αὐτῶν κρέτον ἵππου καλπάζον-
 τος ὁρμητικῶς παρεφάρθησαν καὶ αὐτοί, καὶ παρὰ τὰς
 προσπαθείας τὰς ὁποίας κατέβαλεν ὁ ἡνίοχος διὰ νὰ τοὺς
 σταματήσῃ, ἐρρίφθησαν οὗτοι ἀπὸ ὕψος πεντήκοντα πο-

λῆς διὰ νὰ τὸν συνοδεύσωσι πεζῇ μέχρι τοῦ πλοίου τὸ
 ὁποῖον ὤφειλε νὰ εὐρίσκειται ἀγκυρωμένον εἰς τὴν ἄκραν τῆς
 προκυμίας διὰ νὰ τὸν παραλάβῃ.

Ὁ βασιλεὺς ἐρῆσεν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως
 μετὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν· ἀλλ' ἡ θραδύτης αὐτῇ
 ἦτον ἀσήμενος, διότι φθάσας ἐπληροφόρηθη μὲ λύπην
 τοῦ ὅτι ὁ ἀνεμος ἦτο δυνατός, ἡ δὲ θάλασσα τοιαύτη ὥστε
 δὲν ἔδυναντο ν' ἀναπεισάσωσι τὰ πονία, προσέτι δὲ, ὅπερ
 ἦτο τὸ κρισιμώτερον, ὅτι τὸ πλοῖον δὲν ἔπλεε, διότι εὐρι-
 σκόμενοι εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν παλιρροῶν τῆς ἀμπώτιδος
 δὲν ἠδύνατο νὰ πλεύσωσι πρὶν παρ' ἐλθῶσιν εἰσοτιτέσσας
 ὥραι ἢ καὶ τεσσαράκοντα ὁκτώ. Ἐφάνη δὲ ἀλλόκοτον
 πῶς ὁ Χαλλέτ νὰ μὴ προῖδῃ τὴν δυσκολίαν ταύτην, ἀλλὰ
 δὲν ὑπῆρχε πλέον διόρθωσις. Ἐν τούτοις ὁ κύριος 'Ρου-
 μιγνὺ ἐλθὼν ἐκ Τρουβίλλης ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ
 βασιλέως ἐπεμελήθη νὰ τὸν κρύψῃ μέχρι τῆς σιγμῆς τῆς
 ἐπιβιβάσεώς του.

Ἦτο ῥυφκένδιον εἰς τὰς κρίσεις αὐτὰς περιστάσεις
 νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς τὸν λιμενάρχην κύριον Ἐρρίκον Βαρ-
 βέτ, ὅστις ἐτίμηθη ἄλλοτε διὰ παραστήμου ὑπὸ τῆς Μεγα-
 λειότητός του. Κατανοήσας οὗτος τοὺς σκοπούς των,
 ἐπρομήθευσεν εἰς τὸν βασιλέα κατοικημα παρὰ τῷ
 ἀδελφῷ του Βίκτωρι Βαρβέτ ἀρχαίῳ ναυτικῷ, τοῦ ὁποίου ἡ
 οἰκία ἔκειτο εἰς μικρὰν τινα διάβασιν τοῦ κήπου ὀπισθεν
 τῆς ὁδοῦ, ὅπου ὁ βασιλεὺς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Τουρέτ
 καὶ τοῦ κυρίου Πολίγου εὗρεν ἄσυλον.

Ἡ οἰκία τοῦ Βίκτωρος Βαρβέτ κατεῖχετο ὑπὸ τῆς θυ-
 γατρὸς του νέας χήρας, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος κύριος ἀλι-
 ευτικοῦ πλοίου, παρεσύρθη προσφάτως ὑπὸ κύματος κατὰ
 τὴν πνοὴν σφοδροῦ ἀνέμου· ἦτο δὲ γυνὴ καθ' ὑπερβολὴν

δὼν εἰς τὰ τεναγὰ τὰ παρκαίμενα εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἐν-
 ρουσαν κατωφερῶς πρὸς τὴν κρηπίδα. Κατ' εὐτυχίαν
 σύμπτωσιν οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ ἁμαξῇ ἐπληρώθη, μόνον αὐτῇ
 αὕτη συνετρίβη. Ὁ στρατηγὸς Κ.*** ὅστις ἐβάρυνε
 ὀπισθεν μέτινα συνοδῶν ἔδραμε πρὸς βοήθειαν τῶν πε-
 σντων, καὶ ἐξεπλάγη μεγάλως, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐχαρ-
 στήσεως μὴ εὐρὼν οὔτε νεκρῶς οὔτε πληγωμένους.

Ἡ Ἀγγλικὴ καὶ Ῥωστικὴ πολιτικὴ.

Ἀνηγγείλαμεν, λέγει ἡ Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων,
 ὅτι τὸ μυστικοσυμβούλιον τῆς Πετροπόλεως διεύθυνε
 διακοίνωσιν πρὸς τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν, ὡς προ-
 τὰς ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ ὑπῆκοι Ἀγ-
 γλοι κατὰ τὰ συμβεβηκότα τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν τὸ θέ-
 τρον αἱ δύο οὗτοι τόποι. Σήμερον δὲ ἐλάβομεν τὴν ἡγε-
 μαντικὴν ταύτην διακοίνωσιν, καὶ δὲν δισταζόμεν πρὸς
 εἰπωμεν ὅτι τὸ πλεονέκτημα ἐκ τῆς διενέξεως ταύτης
 μένει κατ' ὁλοκλήριαν εἰς τὴν Ῥωσσίαν.

Τὸ Ῥωστικὸν μυστικοσυμβούλιον ὑπερασπίζεται ἐν-
 τῶν καὶ μετ' ἀκαταμυχήτου λογικῆς τὰς ἀρχὰς τοῦ
 δικαιοῦματος (international), τοὺς κανόνας τῆς φρε-
 νήσεως καὶ τὰς αἰωνίας ἐκείνας ἀληθείας, τὰς ἀποτελοῦσας
 σὰς τὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ βάσιν. Εἶναι παρα-
 φανές, ὡς ἀποδεικνύει τοῦτο ἡ Ῥωστικὴ διακοίνωσις,
 ὅτι ξένοι διακείμενοι ἐκουσίως εἰς ξένον τόπον, ὀφείλου-
 νὰ ὑπομένωσι τὰς εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς περιπετείας αὐ-
 τοῦ· εἰς τὸν ἀριθμὸν δὲ τῶν περιπετειῶν τούτων ὑπά-
 γονται καὶ αἱ ἐπαναστάσεις.

Οἱ ἐν Λιβόρνῳ καὶ Νεαπόλει ἐδρεύοντες Ἀγγλοι ἐ-
 φείλον νὰ ὑπομείνωσι τὴν συμφορὰν, κατὰ τὰς δημώ-
 κινήματα τὰ ὁποία κατέβλησαν τὰς δύο ταύτας πόλεις.
 Αἱ τῆς Τσκανῆς καὶ Νεαπολεως κυβερνήσεις καταστῆ-
 λουσαι διὰ τῆς βίας τὴν ἐπανάστασιν, μετεχειρίσθησαν ἐν-
 τῶν ἀδικφιλονεικίᾳ δικαιομάτων των, τὰ δὲ ἰδιαιτέρως
 δυστυχήματα, ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα τῆς τοῦ δι-
 καίουματος τούτου ἐξασκήσεως, εἶναι περιστάσεις ἀκα-
 ταμυχήτου δυνάμεως τῆς ὁποίας οὐδεὶς εἶναι ἀπέχθων·
 πολλῶν δὲ μᾶλλον αἱ κυβερνήσεις αἵτινες ἀπεκατέστησαν
 τὴν τάξιν καὶ διετήρησαν τὴν ἐξουσίαν των.

Τοιαῦται εἶναι αἱ ἀρχαί, καθαρώτεραι καὶ αὐτῆς τῆς
 ἡμέρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ Ῥωστικὴ διακοί-
 νωσις, ἥτις θέλει μεγάλως ἀντηχήσῃ ἐφ' ἀπάσης τῆς
 Εὐρώπης. Τὸ λεκτικὸν τῆς εἶναι τοιοῦτον ἀξιοπρεπὲς
 καὶ ἐντονον, ὅταν ἡ οὐτίκ αὐτῆς μόνιμος. Κατὰ ἀλλο-
 θεῖαν ὁ οἶστρος τῶν ἀποζημιώσεων ὁ ὁποῖος φάνταται

θεοσεβῆς ἔχουσα θερηκευτικὸν πρὸς τὴν βασιλίσσαν ἐβό-
 καὶ συνηλίστα τὰ τέκνα τῆς νὰ προεῦχονται ἐνώπιον
 τῆς εἰκόνης τῆς ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Τὸ νὰ
 δεχθῇ παρ' αὐτῇ τὸν βασιλέα προετοιμάζουσα καὶ ὑπερ-
 τοῦσα διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν τὸ μέτριόν τῆς γεύμα-
 ὑπῆρξε δι' αὐτὴν τὴν ἀπλὴν καὶ ἀρωσιωμένην γυναικα
 ὁπαγμασμός καὶ μεγάλη εὐτυχία συνάμα. Ὁ βασιλεὺς
 διέμεινεν εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς 29
 μέχρι τοῦ ἑσπέρας τῆς 1 Μαρτίου, τὰ δὲ λοιπὰ πρόσωπα
 τῆς ἀκολουθίας του κατέλειψαν εἰς πλησιόχωρον ξενοδο-
 χεῖον.

Οἱ σκοποὶ ἐδ.πλατιάσθησαν ἐφ' ὅλην τὴν ὁλὴν,
 δὲ ὁδοὶ αἱ φέρουσαι πρὸς τὸν λιμένα φεθῆσαν εἰς αὐτὴν
 ροτῆτὴν ἐπαγρύπνησιν.

Αἱ διατάξεις αὗται ἐθεορῆσαν τοιοῦτον τὸν λιμενάρχην
 Βαρβέτ, ὥστε χωρὶς νὰ συμβουλευθῇ εὐτος τὸν βασιλέα ἐπὶ
 ἡθὺς δυστυχῶς νὰ διαλύσῃ τὴν ὁποῖαν ἔκαμε συμφωνίαν μετὰ
 τοῦ πρώτου πλοιαρίου τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ πλεύσῃ,
 καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας. Ἐπρότεινε
 ναυλῶσθαι ἐπὶ ταύτῃ ἄλλο ὅπερ ἦτον ἔτοιμον. Ἐπρότεινε
 ὅθεν ἀπεριτέκνῃ· νὰ διημερισθῶσι τὰ φράγκα 3000
 τὰ ὁποῖα ὁ βασιλεὺς εἶχε φέρει ἐντὸς σάκκου, τοῦ ὁποίου
 ἡ βαρύτης παρ' ὀλίγον νὰ κατασυντρίψῃ τὴν ἀπὸ τῆς
 μέντης δίτροχον ἁμαξάν τοῦ 'Ρακίνα, δίδων εἰς μὲν τὸν πρῶ-
 τον αὐτὴν 1000 φράγκα, εἰς δὲ τὸν δεύτερον τὰ ὑπόλοιπα.

Ὁ πρῶτος ναύτης δυσχεροῦς διὰ τὸν συμβεβηκότα
 τοιοῦτον ἔδραμε παραχρῆμα νὰ διακηρύξῃ ὅτι τὸν κεκρυμμένον
 νῆσαν νὰ μεταφέρῃ εἰς Ἀγγλίαν ξένον τινα κεκρυμμένον
 παρὰ τῷ Βίκτωρι Βαρβέτ. Ἡ εἰδησις αὕτη διήγειρε μέγαν ὄ-
 ρυθον εἰς τὴν μικρὰν πόλιν, καὶ ἕκαστος διετέθη, κατὰ τὰς

«Τι ἐπηρεάζει, πρό τινος καιροῦ τὸν διευθύνοντα τὰς ἐξωτερικὰς ἐν Ἀγγλίᾳ ὑποθέσεις κατέστη ἤδη δεινός. Αἱ ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας ὁ Λόρδος Παλμερστὼν ἀπαιτεῖ ἀράγε διὰ τὴν Ἀγγλίαν τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἐγκαταλείπει, καὶ τὸ ὁποῖον καταλαμβάνει ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις μετὰ μεγίστης ἐπιδεξιότητος; Τῆς Ἀγγλικῆς φρονολογίας τὰς ἀδυνατίαις ἐπικρατεῖς ἐκ τοῦ ὕψους τῆς δυνάμεώς της, καὶ τῆς Ῥωσικῆς κηρυττομένης προστασίας τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐπιεικειᾶς, δὲν ἀντράπη ἄρα ὁ Λόρδος; Ἄς λάβῃ πρόνοιαν περὶ τούτου ὁ Λόρδος Παλμερστὼν, διότι ἐνταῦθα δύναται νὰ ὑπάρχῃ τὸ σπέρμα διπλωματικῆς τινὸς ἐπικρατείας, ἥτις τέλος θέλει εἰσέλθῃ σὲ βελτιωτικὰ ὅλων τῶν λοιπῶν.»

ΡΩΜΗ.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Ῥώμης ἀναγγέλλει τὸν προσεχῆ διωρισμὸν ἐπιτροπῆς προσδιορισμένης νὰ ἐξετάσῃ τοὺς τίτους τῶν ἐξορίστων, καὶ νὰ προτείνῃ εἰς τὸν Πάπαν ἀποδότην χάριν εἰς τοὺς μὴ συνωμώσαντας πνυτελῶς κατ' αὐτοῦ, μὲ ἄλλους λόγους, θέλουν νὰ ὁμολογήσῃ ἀφελῶς μὲ ποῖαν διάκρισιν ἀπεφάνησαν τὸν ὁστροκισμόν, βιάσαντες μέγα πλῆθος πολιτῶν καὶ οἰκογενειῶν νὰ μετακινήσωνται.

Οἱ ἀνέπιοι τοῦ Ἀντωνέλλη τοῦ στενοῦ συμβούλου τοῦ Πάπαν διωρίσθησαν Πατριῶτες τῆς Ῥώμης, πρὸς ἀνταμείβην τῶν ὑπὸ τοῦ Καρδινάλιου προτρεπθεισῶν ἐκδουλεύσεων, κατὰ τὴν Παιδικὴν διένεξιν.

Τελευταῖον θεωροῦν ἐκ τοῦ ἡμιεπιστήμου λεκτικοῦ, ὅτι ἡ δημόσιος ἡσυχία δὲν ἐξητφάλλισθη εἰσέτι ἐν Ῥώμῃ, καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ ὑποψία προσκολλᾶται εἰς μάταια φαινόμενα. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἐκφράζεται ὁ Ῥωμαϊκὸς Πρακτικὸς:

«Τι ποιεῖ ἄραγε ἡ δημογραφία ἐν Ῥώμῃ; Τούτο ἀποδεικνύει ὅτι ὑπάρχει πάντοτε τριπλὴ αὐτόθι. Εἰς νὰ ἀληθὲς ὅτι ζεῖ σαρμένη εἰς τὰ σκότη, ἀλλὰ τέλος πάντων ὑπάρχει ἀναμένονσα βοηθητικὴν περίστασιν διὰ ν' ἀναπηδήσῃ ἐξω τῆς ὀφιοειδοῦς κλινῆς της. Ἀπαντᾷ τις εἰσέτι ἐντὸς τῶν ὁδῶν γενεαῖδας στρογγύλους κατὰ μίμησιν τοῦ Ζουβίνου καὶ Βρούτου, καὶ ἀνδρικοῦς καὶ γυναικικοῦς πύλους κεκοσμημένους μὲ ταινίας μελανὰς, ἐρυθρὰς, καὶ πρασινωχοῦς. Τι ποιεῖ ἄραγε ἡ Δημογραφία; Ἡ τι σκέπτεται; Αὕτη ἐπινοεῖ καὶ διαδίδει τὰς ψευδοτέρας εἰδήσεις, διὰ νὰ διανεμηθῶν αὐτὰς αἱ ἐν Τουρίνῳ καὶ Γαλλίᾳ ἐφημερίδες

πολιτικὰς τοῦ δοξαρίου νὰ ἐμποδίσῃ ἢ νὰ διευκολύνῃ τὴν συγῆν τοῦ ξένου. Οἱ φίλοι τοῦ ὑπῆρχαν εὐτυχῶς πολυαριθμώτεροι καὶ δραστηριώτεροι. Τὸ ἐπέρας τῆς 1 Μαρτίου πρὸς τὰς ὁκτὼ ὥρας ὁ λιμενάρχης Βαρβὲ ἐλθὼν κατεπευμένως παρὰ τῷ βασιλεῖ τῷ εἶπεν ὅτι ἐπροδόθησαν, ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἐμελλον νὰ ἐνεργήσωσι κατ' οἶκον ἐρευναν, καὶ μόλις ἔμενε καιρὸς νὰ φύγῃ ἀκολουθῶν δὲ ἑλλῶν καὶ σὺν κατὰ τινὰ τρόπον τὸν βασιλέα εἰς μικρὰν σκοτεινὴν αὐλὴν, τὸν παρέδωκεν εἰς ἄγνωστον τινὰ αὐτόθι περικυκλωμένον, σπεύσας νὰ ἐπανελθῇ ὁ ἴδιος εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ διαθέσῃ τὴν ἐπισκέψαν.

«Μεγαλειότατε, εἶπε, εἰς τὸν βασιλέα χαμηλοφώνως, ὁ ἄφωστος, πεινὸς καὶ ἀφωσιωμένος ὑπῆρτης θέλει σὺς ὁδηγήσῃ εἰς τόπον ἀσφαλείας». Λαβὼν δὲ τότε σωρεῖαν κλειδῶν, δι' ὧν ἤνοιξε διαδοχικῶς διαφόρους θύρας, διέβη διαφόρους αὐλὰς καὶ δρομίστους, καὶ ἐφίχταν εἰς τὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἰσήγαγον διὰ μιᾶς ὀπισθεν θύρας. Ὁ ἄγνωστος οὗτος ἦτον ὁ κύριος Γουεσττιέρος ἀνὴρ πλούσιος ὅστις προσφάτως ἐπαύσε τοῦ νὰ ἐκπληροῖ ἔργα δημόχου τῆς Τρουβίλλης.

Παρὰ τῷ κυρίῳ Γουεσττιέρῳ ὁ βασιλεὺς εἶρε τὴν οἰκονομίαν τοῦ κυρίου τούτου, καὶ τινὰς ἄλλους τοὺς ὁποίους δὲν ἐλαβον καιρὸν ν' ἀποτέμψωσι, ὅπερ δὲν ἦτον ἀναγκαῖον, διότι ἅπαντες οὗτοι ἦσαν πλήρεις ζήλου διὰ τὴν τοῦ βασιλέως ὑπηρεσίαν. Ἐβεβαίωσαν μάλιστα τὴν Α. Μεγαλειότητα, ὅτι τοιοῦτον ἦτο ὁμοφώνως τὸ αἶσθημα τῆς πόλεως διότι μετοξὺ λαοῦ πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων κατοίκων, πέντε ἢ ἑξ μόνον ἦσαν ἐναντίας γνώμης: «ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἐπρόσθεσαν. ὅτι οἱ πέντε ἢ οἱ ἑξ οὗτοι ἐξερόβιζον τοὺς λοιποὺς».

«Τῆς. Τὸ δὲ μέγιστον καὶ εἰς τὸ πείσμα τῆς δραστηρίου ἐπαγρυπνήσεως τῆς αστυνομικῆς, δημοσιεύει διὰ κρυφίων πιεστηρίων ὑπομνήματα γέμοντα συκοφαντίας καὶ ψεύδη ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἐκ τῆς νεύης ἢ ἄλλων τόπων, ἢ ἐπιβουλεύεται τὴν ζωὴν τῶν εὐπολητοτέρων πολιτῶν Ἰδοὺ τί σκέπτεται καὶ πράττει ἡ Δημογραφία ἐν Ῥώμῃ.»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ τὴν 15 Ἰουνίου.

Λείπεται ἡμῖν σήμερον ὁ ὕλικός καιρὸς διὰ νὰ πραγματευθῶμεν περὶ τῶν διαδιδόμενων ἡδὴ φημῶν.

Σημαντικώτατον γεγονός καταχωρήθη τὴν προεῖν ταύτην εἰς τὰς ἐφημερίδας μᾶς ἐξέπληξε μεγάλως διπλωματικὴ διακοινώσις ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς πρὸς τὸ μυστικὸν συμβούλιον τοῦ Λόρδου Παλμερστὼν.

Αἱ ἐφημερίδες διεπραγματεύθησαν πρό τινων ἐβδομάδων περὶ τῆς διακοινώσεως ταύτης, ὅτε ἡ κοινὴ γνώμη ἐνησχυρίσθη ζωηρῶς ἐπὶ τῆς ἀδίκου ἐπιχειρήσεως τοῦ ναυάρχου Πάρκερ, καὶ ἡ προξενηθεῖσα ἐξ αὐτῆς ἐντύπωσις μᾶς ἐφάνη τοσοῦτον σοβαρὰ, ὥστε ἀμφεβάλλομεν περὶ τῆς ἀληθείας τῆς εἰδήσεως ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους διελάμβανεν.

Εἰς τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου ἐπιστολὴν μας ἀνεφέραμεν τὴν διαδοθεῖσαν φήμην, κατὰ τὴν ὁποίαν: «Ἐπειδὴ ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον ἐννοεῖ ὁ Λόρδος Παλμερστὼν τὴν προστασίαν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἀγγλῶν ὑπηκόων, γεννᾷ σοβαρώτατα ἀποπήματα, ἡ Ῥωσικὴ καὶ Αὐστριακὴ δὲν θέλουν τοῦ λοιποῦ συγχωρήσῃ τὴν αὐτόθι διαμονὴν τῶν Ἀγγλῶν, εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ παραιτηθῶν οὗτοι τῆς ἐθνικότητος καὶ προστασίας τῆς Κυβερνήσεως των...»

Τὴν διακοινώσιν ταύτην ἀνέγνωσαν ἤδη οἱ ἀναγνώσταί μας. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἐκφράζεται ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπιστολὴ τις καταχωρηθεῖσα εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐφημερίδα ἡ Estafette.

«Ἡ κοινοποίησις τῆς διακοινώσεως ταύτης ἐγένετο ἐπισήμως: ἡ Ῥωσικὴ εἶναι δυσχερῆς, δὲν ζητεῖ ὅμως νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις της: δὲν ἀποσύρει μὲν τὸν πρέσβυν της, ἀλλὰ προκηρύττει νέον εἶδος ῥήξεως, ὁμοίαν κατὰ τινὰ τρόπον μὲ τὸν ἡπειρωτικὸν ἀποκλεισμόν ἐφαρμοζόμενον οὐχὶ εἰς Ἀγγλικὰς ἐμπορίας, ἀλλὰ προσωπικῶς εἰς Ἀγγλους ὑπηκόους, ὅπερ ἐνεκα τῆς σοβαρότητός του θέλει ἀναγκάσει τὸν Λόρδον Παλμερστὼν καὶ ἅπαν τὸ κυβερνῶν να σκεφθῶσιν ὠρίμως».

Εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην ἡμέθῃ ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του, ἥτις διεσκορπίσθη φρονίμως εἰς τὸν πρῶτον θόρον, δὲν ἔμενε δὲ εἰνὴ νὰ ἐξέλθῃ τῆς Τρουβίλλης, ἀλλὰ αἱ ὁδοὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον ἤθελον καταστῇ ἐρημοί, παρελθούσης τῆς ὥρας.

Ὁ κύριος Γουεσττιέρος εἶχε δέτροχον ἄμαξαν, ὁ δὲ ἴδιο κτήτης ἐνός γειτονικοῦ ξενοδοχείου, τοῦ ὁποίου αἱ δοξαεῖαι ἦσαν ὡσαύτως βασιλικαί, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον συνεπεία τούτου ἀπετάθησαν, εἶχε φορητὴν ἄμαξαν τὴν ὁποίαν μετὰ προθυμίας προσέφερε, μὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ ὁδηγήσῃ ὁ ἴδιος τὴν ἄμαξαν.

Ἐνταῦθα μελοντοῦτο τυνέθη μία τῶν συμπτώσεων ἐκείνων αἰτινῶν ἔχουν ἐνίοτε σοβαρὰς συνεπείας. Ἰδὲ ὅσον τῆς ἱπποσκευῆς τῆς ἀμάξης τοῦ κυρίου Γουεσττιέρου εὐρίσκετο εἰς τὸν λεπιδονόρθρον πρὸς ἐπιδορθῶσιν. Δὲν ἠδύνατο ὅθεν νὰ διέλθῃ δι' αὐτῆς, καὶ ἐνεκα τούτου ἡ συνοδία ἀνεχώρησε πεζῇ, ἀφοῦ τῇ ἦτον ἀδύνατος ἡ ταχεῖα εἴσεσις ἄλλου, τῶν ἀμαξῶν ἐλευσόμενων ἀργότερον. Ὁ φεῖλον δὲ διὰ νὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως νὰ διαβῶσιν ἐμπροσθεν τριῶν φυλακῶν. Ἀλλ' ἐναντίον τῆς διαταγῆς τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ διπλασιασθῶσιν οἱ φρουροί, δύο τῶν φυλακῶν δὲν εἶχον φρουροὺς, ἡ δὲ τρίτη δὲν ἐπρόσβεν εἰς τοὺς ὁδοίπους. Ὑπῆρξε πιθανὸς εὐτυχὲς τὸ νὰ μὴ περιμένῃ τὰς ἀμάξας, διότι ὁ φρουρὸς τὰς ἰδεῖ ἄλλα τὰς ἰδεῖ κενὰς. Εἰς τὸ χωρίον μόνον τῆς Touques ἦν ὡσανὺ αὐταὶ μετὰ τοὺς ὁδοίπους καὶ κατὰ τὴν τετάρτην πρὸς τὴν πέμπτην ὥραν τῆς πρωίας κατέβησαν αὐτῶν πλησίον τῆς Grace. Ὁ κύριος Γουεσττιέρος διευθύνθη τότε μετὰ τῆς ἀμάξης τοῦ πρὸς τὴν Κουίλεξφ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ζητήσῃ ἀσφαλὲς ἀναχωρητήριον διὰ τὸν βασι-

Πρακτικῇ τις ἐντεύθεν ὅτι ἐγένετο ἀξιοσημείωτος μεταβολὴ εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας, διότι ὑπάρχουν αἰτίαι τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζομεν μὲν τὴν πηγὴν, ἀλλ' ἐκ τῶν διαδιδόμενων εἰκασίῶν ἀνέμειν τέλος νὰ ἐμβλαψόμεν εἰς τὸ βάθος τῶν πραγμάτων.

Διὰ τὴν ἄραγε ἡ συσώρευσις στρατευμάτων ἢ μετὰ τῶσαυτης ἐπιδείξεως γενομένη ἐπὶ τῶν Πολωνικῶν ὁρίων, καὶ ἡ ἐν Βαρσοβίᾳ διαμονὴ ἡ ἀναγγέλουσα τὸ προῖμιον μεγάλων συμβεβηκότων, νὰ περιορισθῇ νῦν εἰς τινὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ βραχεῖαν διαμονήν; Τί ἐμφανίζει ἄραγε ἡ ταχεῖα αὕτη ἀναχώρησις καὶ ἡ φαινόμενη παραίτησις πάσης ἐπεμβάσεως εἰς τὰς τῆς Γερμανίας ὑποθέσεις;

Μήπως ἀπεκάλυψεν ἄραγε ὁ πόλεμος τῆς Οὐγγρίας κεκρυμμέναν ἐν τῷ στρατιωτικῷ διοργανισμῷ πληγὰς, αἰτινῶν θέλουν δικαίως τοὺς διςχυρίζομένους ὅτι ἡ ἀπέρκτος Ῥωσικὴ αὐτοκρατορία εἶναι κολοσσὸς μὲ ἀργιλώδεις πόδας; Ἄφ' ἐτέρου δὲ ἡ ἀπόλυτος πολιτικὴ τοῦ αὐτοκράτορος μήπως δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ἀπατηλὴς καλυψὲς χαρκατῆρος σταθεροῦ καὶ εἰλικρινοῦς μὲν ἀναμφιδόλως, ἀλλ' ἀναποφασίστου καὶ δειλοῦ ἀπέναντι τῆς σοβαρότητος Εὐρωπαϊκῆς τινος συγκρούσεως;

Ἡ φήμη διςχυρίζεται ὅτι ὁ Νικόλαος ἦτον ἐντελῶς ἀποφασισμένος νὰ κινηθῇ ἐνόπλιος κατὰ τοῦ γαμβροῦ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας, διὰ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ ἐντὸς τοῦ δεσποτικοῦ κύκλου καὶ εἰς τὰ ἔγνη τῶν τῆς Βιέννης συνθηκῶν ἐπὶ τούτῳ δὲ μάλιστα ἐμελλε νὰ μεταβῇ εἰς Βαρσοβίαν διὰ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἐπιβρόχην τῶν τῆς αὐτοκρατορίας παρατηρήσεων τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ καὶ σέβεται περιπαθῶς, ἀλλ' ἐπειτα δι' ἀντικαταλλαγῆς (revirement) ὀλίγον ἐρμηνευθείσης ἐφάνη ὅτι πλησιάζει πρὸς τὴν Πρωσίαν, ταυτοχρόνως δὲ ὅτι ἀπομακρύνεται τῆς Αὐστρίας.

Φαίνεται ὅτι ἐνεκα τῶν πολλῶν ἐκδουλεύσεων τὰς ὁποίας προσέφερε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, διὰ τῆς κατὰ τῶν Οὐγγρων ἐπεμβάσεως, ἠθέλησε ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος διαιτητὴς ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν διενέξεων. Ἡ αὐτοκρατία αὕτη ἀπῆρσεν εἰς τὴν Αὐστριακὴν πολιτικὴν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας ἔδωσε συγχρόνως ἐνέχειρα περὶ τῆς πίστεώς του, δὲν εἶναι διόλου παράδοξον νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Νικόλαος ἐν Πετροπόλει.

Βεβαίον ὡσαύτως ὅτι ἡ πολιτικὴ του, ὡς πρὸς τὸ Γαλλικὸν ἔθνος, ὑπέστη σοβαρὰν τροποποίησιν. Ἐπιθυμεῖ μὲν τὴν μετὰ τῆς Γαλλίας συμμαχίαν, ἀλλὰ θέλει

λέα, διότι εἶχεν ὀλίγην ἐπιτυχίαν ἐλπίδα, ὅσην καὶ εἰς τὴν ἐπιβίβασιν τοῦ εἰς Χόμφλερ.

Συνεφωνήθη ὥστε ἐάν ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος ἐπρόλαμβανεν νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς Τρουβίλλην, ὁ κύριος Περθουίς ἐπιστρέφον εἰς τὸ πλοῖον τοῦ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν βασιλίαν, καὶ διὰ νὰ προλάβουν τὴν δυσχερῆ ἐκπληξίν τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιστροφή τοῦ βασιλέως τῇ εἶχε προξενήσει, προηγήθη ὁ κύριος Περθουίς διὰ νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου. Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐθροβύθη μεγάλως πληροφρονηθεῖσα τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀποπείρας ταύτης, δῆνυσαν δὲ τὴν νύκτα ταύτην σκυθρωπῶς διηγούμενοι τὰς θλίψεις τοῦ παρελθόντος καὶ σχηματίζοντες σχέδια διὰ τὸ μέλλον, παρυσιαζόμενοι ὑπὸ μελαίνα χρώματα.

Τὴν πέμπτην 2 Μαρτίου περὶ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡμέρας οἱ ἐν τῇ Grace ξένοι ἐθροβύθησαν διὰ τῆς ἀφίξεως ἐνὸς ξένου τοῦ κυρίου Ἰωάνη ὑποπροξένου Ἀγγλοῦ εἰς Ἀθῆναι, κομιστοῦ ἀγγελίας, δι' ἧς ὁ πρόξενος κύριος Φεατερσονόγ ἀγγεῖλεν ὅτι ὁ Ταχυδρομὸς ἐπέστρεψε τὴν καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ βασιλέως καὶ ὅτι ὁ Ἰωάνης ἦτον ἐπιφορτισμένος νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος περὶ τῶν μέσων τῆς ἐπιβίβασεως. Ἐφερε δὲ συγχρόνως καὶ ἐτέραν ἀγγελίαν εὐαρεστον, ἐάν ἦτο τοῦτο δυνατόν, μίαν ἐπιστολὴν δηλαδὴ τοῦ κυρίου Μπεσόν ἀναγγέλοντος ὅτι ὁ δούξ τοῦ Νεμούρ, ἡ πριγκίπισσα Μαργαρίτα θυγάτηρ τοῦ καὶ ἡ πριγκίπισσα Κλεμεντίνη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς της καὶ τῶν τέκνων της εὐρίσκειντο εἰς Ἀγγλίαν ἐν ἀσφαλείᾳ. Αἱ δύο αὗται καλὰ ἀγγελίαι ἀνεξωπύρηνσαν ἅπαν τὴν συνοδίαν, ἥτις πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἦτον καθ' ὑπερβολὴν ἐκλελυμένη φυτικῶς τε καὶ ἡθικῶς.

